

Den nytårsaften, hvor vi

næsten fik struds!

Skrevet af Helle Heidi Jensen

Vi har en tradition, med at gå en dejlig lang tur om eftermiddagen, nytårsaften. På den måde er hunden lufter godt inden der kommer alt for meget nytårsfyrværkeri.

Denne nytårs-eftermiddag, valgte vi at gå en tur ud over landet mod det gamle Marbæk i Frederikssund. Det er en tur på 4-5 km., hvor man går en runde langs marker og gårde, på en lille vej, hvor der kun er trafik til dem der bor der. Så der er rimelig fredeligt, bortset fra lidt løbere og andre hundeluftere.

Vanilla, var vel omkring halvandet år på det tidspunkt, og hun synes det var en dejlig tur. Det var stort set vindstille, men der var en del tåge, helt nede fra Roskilde fjord og op over markene.

Et stykke ud af ruten drejer vi til venstre væk fra fjorden og gik lige forbi en indhegning med strudse! Vanilla var ret interesseret i de store dyr, og jeg havde hende i snor for en sikkerheds skyld. Hun skulle jo nødig skræmme de store dyr.

Vi gik videre, og efter et stykke tid, drejede vi igen mod venstre, og vi var efterhånden komme så langt væk fra strudsene, så jeg mente, at det var sikkert, at slippe Vanilla. Det gik fint et stykke tid, men pludselig stoppede hun op, løftede snuden og snuste.....og så løb hun!! Ind over markene, i fuldt firspring. Jeg råbte, lokkede, løb modsat vej.....Der var ingen kontakt!!!!

2-300 meter væk, begyndte hun at sagtnede farten, og det var lige der, der skulle slås til. Jeg gjorde mig så interessant som mulig og talte sødt, lokkede med godbidder mv.

Men forgæves, for lige i det øjeblik hvor hun sagtnede farten, så lettede der en flok fugle på marken ved siden af..... Så gik den vilde jagt igen. Vanilla forsvandt bag en bakke på marken, og på det tidspunkt, var jeg begyndt at spekulere på, hvad jeg skulle sige til bonden, når Vanilla nu havde skræmt livet af hans strudse!!! Hvad koster sådan en struds egentlig, og hvor mange var der lige på marken???

Men heldigvis kom Vanilla kort efter løbende tilbage. Hun skulle forbi selve gården for at komme helt frem til strudsene, så da hun var kommet over bakken og alligevel ikke kunne se strudsene, så vendte hun tilbage. Der var også et stort hegn rundt om strudsene, så hun ville ikke have kunnet komme derind til dem, men hun kunne bestemt have skræmt dem.

Bagefter tog jeg en tot græs og smed op i luften, og græsset faldt lige ned? Så der var stort set ingen vind, men hvordan kunne hun så få farten af strudsene?? Den eneste forklaring jeg kan komme på, er, at farten blev fanget i tågen, som ganske langsomt kom fra fjorden og op over markene og lige ind i Vanillas næse.

Så den nytårsaften var det lige før, at Vanilla havde skaffet struds til nytårsmiddagen.